روزنامه همدلی
روزنامه سیاسی اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
چهارشنبه ۲۱ شهریور ۱۴۰۳ _ ۷ربیع الاول ۱۴۴۶ _ ۱۱سپتامبر ۲۰۲۴
سال نهم _ شماره ۲۴۹۵ _ ۸ صفحه _ قیمت ۱۰۰۰۰ تومان

با کسب ۷ مدال رنگارنگ رقم خورد

نایب قهرمانی تاریخی نوجوانان بوکس در آسیا

همدلی| گروه ورزش: تیم بوکس نوجوانان ایران با کسب هفت مدال، برای نخستین‌بار در طول تاریخ در رقابت‌های آسیایی سکونشین شد و مقام نایب قهرمانی را از آن خود کرد.مسابقات بوکس قهرمانی نونهالان و نوجوانان آسیا در شرایطی به به پایان رسید که در این مسابقات، ۴۶۲ بوکسور از ۲۶ کشور حضور داشتند.تیم کشورمان در هر دو رده نونهالان و نوجوانان در این رویداد حضور داشت که روز گذشته تیم نونهالان با هدایت اسفندیار محمدی با کسب دو طلا و یک برنز، از لحاظ امتیازی در رتبه پنجم و از نظر مدالی در جایگاه سوم ایستاد.

صفحه ۷

دیدار رئیس‌جمهور از عراق آغاز شد

سفر نخست؛ پیش‌درآمد سیاست خارجی دولت

همدلی| آفاق فقیهی: قرعه نخستین سفر رئیس‌جمهور ایران به نام عراق افتاده و پزشکیان قرار است امروز در قالب هیئتی عازم بغداد شود. گرچه رئیس دولت چهاردهم در اولین گفت‌وگوی تلویزیونی خود مقابل سوال مجری برنامه در پاسخ به اینکه چرا مقصد اول را عراق انتخاب کرده‌اید، جنبه‌های زیارتی و تجدید عهد در مسیرگفتمان عدالت‌خواهانه‌اش را برجسته کرد و مسائل مهم میان دو کشور برای انتخاب این سفر را نادیده انگاشت، اما در روزهای گذشته رسانه‌های دولتی در صدد تبیین این سفر و دلایل آن برآمدند و اینگونه تحلیل کردند که این حضور در وهله اول نشاندهنده تقویت سیاست مستمر دولت قبل در زمینه ارتباط با همسایگان است.

صفحه ۲

گزارش "همدلی" از متلک‌پرانی مقامات در همایش بانکداری اسلامی

فعلا خبری از وفاق در اقتصاد نیست!

۳

یادداشت‌ها

جراحی اقتصادی!

محمدعلی‌اخوت حقوق‌دان

بادوستم گفت‌وگو داشتم. مثل همیشه پرسشی طرح شد که این سخن ریاست محترم جمهوری «جراحی اقتصادی» آیا ممکن است یا خیر؟ گفت...

سفرهای استانی: بایدها و نبایدها

فردین محمدیان فعال مدنی

راه‌های ارتباطی حاکمان و مسئولین ارشد هر کشور با توجه به عنصر زمان و مکان، مختلف و متفاوت است؛ انتظاری هم نیست که همه، با یک سبک سیاق عمل کنند؛

یک بام و دو هوای انتصابات

رجبعلی کرد دانش‌آموخته مدیریت

یکی از مباحث داغ پس از تشکیل کابینه بحث انتصابات است. این بحث از ابعاد مختلف قابل بررسی است اما برای اجتناب از اطاله کلام و نتیجه‌گیری مفید...

۱

هشدار سخنگوی جبهه اصلاحات:

نفوذ «دولت‌سایه» در نهادهایی خارج از کنترل دولت پزشکیان

۲

۵۸درصد از تسهیلات توزیعی به ۱۷درصد از جمعیت ایران می‌رسد

افزایش نابرابری‌های منطقه‌ای هشدار آمیز در کشور

۳

"همدلی" از یک ایده قدیمی و تکراری گزارش می‌دهد:

بازهم «انتقال» پایتخت!

۲

یادداشت

جراحی اقتصادی!

محمدعلی‌اخوت_ بادوستم گفت‌وگو داشتم. مثل همیشه پرسشی طرح شد که این سخن ریاست محترم جمهوری «جراحی اقتصادی» آیا ممکن است یا خیر؟ گفت؛ با این اوضاع و احوال منکه چشمم آب نمی‌خورد. گفتم باز هم منفی بافی‌ات شروع شد که شروع کرد: خب جراحی از یکجا باید شروع شود دیگر! مثلا خودرو، می‌بینیم بهترین خودروهای اروپایی و آمریکایی در کشورهای همسایه به یک سوم قیمت، آنهم تازه اقساط، عرضه می‌شود. مردم ما برای خودرو کم کیفیت داخلی باید میلیاردی پول بگذارند تا چند ماه دیگر خودرو تحویل شودبماند؛ آخرسر چیزی بهشان برسد یا پوچ در آید! دولت می‌خواهد جراحی کند؛ واردات خودرو خارجی را آزاد کند تا فضا رقابتی شده، از انحصار در آید، بلافاصله عده‌ای که نفعشان در حفظ وضع موجود است؛ فریاد می‌کشند که در این‌صورت هزاران کارگر بیکار خواهند شد. دولت هم که کاری ندارد به بیکار شدگان کارخانه‌های خودرو سازی بدهد؛ عقب نشینی خواهد کرد. این یکی. حالا اگر بگویند برویم سراغ نان که قوت مردم است، می‌گویند قیمت نان اکنون از علوفه دامی ارزان‌تر است. بنابراین نانوایان، مقداری از آرد سهمیه‌شان را در بازار آزاد می‌فروشند یا حتا عده‌ای نان بی‌کیفیت تولید کرده، به‌جای غذای دام به چار پایان می‌دهند. بیائیم یارانه آرد و نان را برداریم و نان را به قیمت تمام شده بفروشیم که عده‌ای فریاد بر می‌آورند دولت می‌خواهد قوت غالب مردم بیچاره را قطع کند و این تصمیم فاجعه بار است و چنین و چنان و هیچ دولتی تا بحال چنین تصمیمی نگرفته است. این دو تا. خب، حالا می‌رویم سراغ بنزین که باقیمت فعلی میلیون‌ها لیتر سوخت، به‌دلیل گرانتر بودن آن در کشورهای همسایه، بطور رسمی و غیر رسمی قاچاق می‌شود. باید قیمت سوخت گران شود تا قاچاق صرف نکند. می‌گویند با این تصمیم، قیمت‌ها بالامی‌رود، تعداد زیادی بیکار می‌شوند از جمله هزاران راننده اسنپ. این سه تا.

از دست زدن به ارز خارجی و طلاحرفی نمی‌زنم که پیه آن این چند ساله به تنمان خورده، چه بلاهایی که سر مردم نیامده است. گفتم، این نهادهای حکومتی اقتصادی و تبلیغی چطور؟ گفت؛ برخی از اینها خارج از حیطه دولت و نظارت بوده، خط قرمزند. دست بهشان بزنی فریادشان گوشت را کر خواهد کرد و باید دمت را روی کولت گذاشته بروی دنبال کارت! در مورد اینها چیزی نمی‌گویم؛ حکایت ما مانند داستان مولانا در مثنوی است. پهلوانی نزد دلاکی رفت تا نقش شیر بر بازویش حک کند. دلاک شروع به سوزن زدن کرد پهلوان دردش آمده، گفت کجا را نقش می‌زنی؟ دلاک گفت از دمش شروع کرده‌ام. گفت؛ دم نمی‌خواهد بقیه را نقش کن. به هر عضوی رسید پهلوان فریادش بلند شد که آن قسمت را نمی‌خواهم در آخر دلاک دست کشید که: بر زمین زد سوزن از خشم اوستاد# گفت درعالم کسی را این فتاد؟ شیر بی‌یال و دم و اشکم که دید# این چنین شیری خدا خود نافرید. گفتم اینکه گفتی درست، اما آیا درصورت جراحی مردم کمبودها را تحمل خواهند کرد؟

گفت؛ پرسش خوبی است این به اعتماد مردم نسبت به حکومت بر می‌گردد هرچه این اعتماد بیشتر، درجه تحمل بیشتر در مملکتی که رئیس بورسش از بلبشوی بعد ازمرگ مرحوم رئیسی سوء استفاده کرده، برای خودش و عده‌ای همکارانش وام چهار درصدی میلیاردی تصویب کند دیگر چه اعتمادی باقی می‌ماند. مگر مردم ما اقتصاد کوپنی زمان جنگ تحمیلی را تحمل نکردند؟ مردم می‌دیدند اغلب مسئولان به‌فکر پر کردن جیب خود نیستند و صادقند تحمل می‌کردند اما اکنون با جرقه‌ای بر می‌آشوبند چراکه صداقت کمتر می‌بینند باید دست به‌دعا برداریم که خدایا به حکومتیان و مردم با بصیرت وصداقت عطا کن!

حقوق‌دان

یادداشت

سفرهای استانی: بایدها و نبایدها

فردین محمدیان _ راه‌های ارتباطی حاکمان و مسئولین ارشد هر کشور با توجه به عنصر زمان و مکان، مختلف و متفاوت است؛ انتظاری هم نیست که همه، با یک سبک سیاق عمل کنند؛ زیرا برخی رفتارها در فرهنگی ارزش و همان عمل در جایی دیگر ضد ارزش تلقی می‌شود. در تاریخ، بسیار آمده است که پادشاهان و حاکمان، علاوه بر گماردن بازرسان مخفی و کارشناسان مورد اعتماد، خود نیز گاه‌گاهی سرزده و حتی ناشناس از مردم کوچه و بازار و نحوه عملکرد کارگزاران حکومتی مطلع می‌شدند؛ تا هم به تصمیم سازی‌های صحیح در جهت حفظ و بقای حکومت کمک کرده باشند، و هم اگر دغدغه عدالت و ظلم ستیزی وجود دارد-حتی ظاهری- تلاشی در این جهت انجام داده باشند؛ و یا اینکه خواسته‌اند نامی در تاریخ حاکمان دادگر برای خود، دست و پا کنند .در برخی موارد هم طبق روال، از شهرها به صورت رسمی و علنی دیدن می‌کردند. در این سفرها، مردم آن دیار به دست بوسی و پابوسی آنها می‌آمدند؛ و با فریاد زنده باد، زنده باد؛ سر تعظیم بر آستان سلطان فرو می‌آوردند، و به رسم قدیم و قول کریم! چند مشت زر و سیم هم با دستان مبارکشان بر سر رعیت می‌ریختند؛ تا هم روش اثبات مقبولیتشان آپدیت! شود، و هم تور محبوبیتشان پر صید.

در این بین بودند پادشاهان و حاکمانی که در تاریخ مردم داری و ارتباط نزدیک با مردم، نامشان به نیکی یاد شده است. بدون شک در اوج قله این حاکمان نام مولی علی(ع) می‌درخشد. او که در سیره نظری و عملی خود حاکمان را، هم صاحب حق و هم مسئول و پاسخ‌گو معرفی می‌کند؛ و ازطرفی مردمان را نیز صاحب حق و حقوقی از جمله، حق انتخاب، حق نظارت و حق انتقاد می‌داند؛ و با رفتار خود، سعی در اصلاح جامعه بشری ظلم باور و تبعیض زده می‌نماید. در جایی که به عنوان خلیفه و حاکم از شهری دیدن می‌کند، در مواجه با مردمان آن دیار که به روال دیگر سلاطین، دربرابر او سر تعظیم فرو می‌آورند، می‌فرماید: "چه معصیت بی‌لذتی" و با تبیین این نوع نگرش به ارتباط بین مردم و حاکمیت، و آموزش عملی آن، کرامت انسان‌ها و برابری حاکمان و رعیت را یادآور می‌شوند؛ آن هم نه در دوران پر از رسانه‌های غیرمتعهد و فیک‌نیوزها که بهشت ریاکاریست، بلکه در عصری که رعایا حاکمان را یا نعوذبالله فرزند خدا می‌دانستند یا ظل الله.

با این عقبه دینی و تاریخ درخشان تمدن ایرانی اسلامی، و البته درک شرایط زمانه، سزاوار است نه با آراستن، بلکه با پیراستن فرهنگ ارتباط مسئولین با ولی نعمتان خود که همانا مردم شریفمان هستند؛ هم به تاثیرگذاری بیشتر این سفرها و دیدارها کمک کنیم، هم شائبه پوپولیستی بودن آن را کمرنگ کنیم. همانگونه که رهبر معظم انقلاب در اولین دیدار اعضای هیات دولت چهاردهم اشاره فرمودند: آگاهی از حال مردم و مشکلات آنها، از طریق کارتابل و نامه و گزارش شفاهی میسر نمی‌شود، بلکه رئیس جمهور محترم و دیگر مسئولین عالی رتبه نظام باید مستقیما و از نزدیک با مردم در ارتباط باشند. حقیقتاً هم، بار روانی و تاثیر عملیاتی و اجرایی که سفرهای استانی و دیدارهای چهره به چهره ی بالاترین مقام اجرایی کشور با مردم می‌تواند داشته باشد، هیچ روش دیگری نخواهد داشت. نفس این بازدیدها، هم موجب امیدآفرینی و خنثی کردن سم‌پاشی‌های دشمنان در سطح جامعه می‌شود و هم کارگزاران کشوری و استانی با حضور شخص رئیس‌جمهور، جدیت و همیت بیشتری برای رفع مشکلات مردم آن منطقه از خود نشان خواهند داد. با وجود این مزیت‌ها، سفرهای استانی به این سبک و سیاق، خالی از اشکال نبوده و نیست؛ و باید با کاستن از نقاط ضعف، و تقویت نقاط قوت آن، به تاثیرگذاری بیشتر این نحوه ی ارتباط، کمک کرد.

بدون تعصب یا مخالفتی سعی می‌کنیم در این یادداشت ضمن بررسی موضوع، راهکار جدیدی برای اثرگذاری بیشتر آن پیشنهاد دهیم. دربرشمردن اهداف احتمالی سفرهای استانی،می‌توان، به تقویت ارتباط نزدیک مردم و مسئولین در نظام اسلامی به عنوان وظیفه حکومتی و دستور موکد دینی، آشنایی دقیق‌تر مسوولین ارشد نظام با مشکلات و دغدغه‌های واقعی مردم، آن هم از زبان خود آن‌ها، نظارت بدون واسطه بر عملکرد کارگزاران و در آخر اعلام عمومی مقبولیت سیاسی اجتماعی نظام حاکم با حضور گسترده مردم در تجمعات بزرگ و مراسم استقبال باشکوه اشاره کرد. در بین دلایل فوق و دیگر دلایلی که می‌توان برشمرد، تنها مورد آخر، یعنی اعلام مقبولیت و محبوبیت سیاسی اجتماعی است که نیاز به تجمعات گسترده دارد و اتفاقاً بیشترین هزینه‌های مالی و نیروی انسانی، که یکی از ایرادات اصلی این سفرها و چشم اسفندیار آن به حساب می‌آید نیز مربوط به همین قسمت است.

و اما پیشنهاد: شایسته است بالاترین مقام اجرایی کشور در اکثر سفرهای استانی با کمترین خدم و حشم و بدون تجمعات گسترده، بجز در مواردی خاص که نیاز به بیان عمومی موضوعی ملی و فراملی بوده و لزوم تجمعات گسترده اجتناب‌ناپذیر باشد؛ در دیگر بازدیدها بصورت مختصر و مفید، بدون تشریفات نامتعارف و پرهزینه و تجمعاتی که گاهی متاسفانه چند روز و هفته موجب تعطیلی یک استان و خلل در خدمت‌رسانی به مردم می‌شود؛ مانند یک مسوول معمولی با مردم دیدار داشته باشند، و از وقت بیشتری که به‌دست می‌آید نیز جهت نظارت دقیق‌تر بر عملکرد کارگزاران و مدیران آن خطه استفاده کنند.

واضح است که با این روش، رئیس‌جمهور محترم، هم وقت بیشتری برای رسیدگی به مشکلات مردم خواهند داشت و هم به استان‌های بیشتر و در زمان کمتری می‌توانند سفر کنند. همچنین از هزینه‌های هنگفتی که بر بیت‌المال تحمیل می‌شود جلوگیری خواهدشد. البته این تجربه جدیدی نیست و در اکثر کشورهای پیشرفته وضع به همین منوال است. خوشبختانه بافضای وفاق و همدلی که با درایت رهبری معظم و عقلای حاکمیت و بازتاب انرژی مثبتی که این روزها جامعه از خود نشان می‌دهد؛ مردم و حاکمیت به سمت یکی شدن، و همانی که باید باشند، یعنی دولت برای ملت، ملت برای دولت، حرکت می‌کنند،ان‌شاءالله.

فعال‌مدنی

یادداشت

یک بام و دو هوای انتصابات

رجبعلی کرد- یکی از مباحث داغ پس از تشکیل کابینه بحث انتصابات است. این بحث از ابعاد مختلف قابل بررسی است اما برای اجتناب از اطاله کلام و نتیجه‌گیری مفید، بهتر است که در هر نوشتار یک بعد از آن ابعاد را مورد بررسی قرار داد.

در کنار بندکشی‌های اصلاح طلبان و مسولین ستادهای انتخاباتی بر سر انتصاب مدیران و سهم‌خواهی‌های بجا و بیجا و جدال‌های درون گروهی،اشخاص حقیقی و حقوقی غیر اصلاح‌طلب دارای رسانه و تریبون مکرربه دولت هشدار و انذار می‌دهند که در انتصابات جناحی عمل نکند.این در حالی است که شخص رئیس جمهور بارها و حتی در جمع اصلاح طلبان بدون لکنت زبان و به صراحت بر این موضوع تاکید کرد. همین افراد متشخص و متدین که بیشتر در قامت امامان جمعه دراین خصوص اظهار نظر کرده و می‌کنند. در زمان دولت سیزدهم با آن همه جابجایی‌های اتوبوسی در این زمینه سکوت را اختیار و یا بعضا" از این رویه حمایت هم میکردند. استفاده بهینه از منابع انسانی بستر ساز استفاده بهینه و شایسته از سایر منابع است که متاسفانه در همه دولتها به این مهم توجه کافی نشد اما در بعضی از دولتها که بیش از حد جناح باز بوده اند طرد و کنار گذاشتن مدیران کارآمد به ویژه در پستهای تخصصی باعث هدر رفت منابع زیادی از کشور و کاهش و سقوط رشد اقتصادی و کوچکتر شدن سفره مردم شد.

در آن زمان روزنامه‌ها و وبسایتهایی که هم اکنون دولت را در مورد انتصابات به باد انتقاد می‌گیرند نه تنها سکوت نکردند بلکه آن دولت‌ها را می‌ستودند و یک دولت را معجزه هزاره سوم نامیدند و دولت قبلی را اسب زین شده برای این دولت لقب دادند. همان‌گونه که ذکر شد این همه کاستی‌ها و ناترازی‌ها یک شبه بوجود نیامد و ماحصل ضعف مدیریت بود و هم اکنون که رئیس‌جمهور بر فراجناحی بودن انتصابات تاکید دارد و بخشی از صفحات روزنامه‌های جناح مقابل و خطبه‌های امامان محترم جمعه به این امر اختصاص دارد و دغدغه مشترک رئیس‌جمهور و آن جناح اما با دو نیت و دوهدف متفاوت همین انتصابات فراجناحی است ذکر چند نکته برای اثرخشی انتصابات ضروری است. یکم: این دلسوزان نظام که هم اکنون دم از انتصابات فراجناحی می‌زنند و نگران عزل مدیران هم جناحی‌های خود هستند منصفانه نیم نگاهی به عزل و نصب‌های گذشته بیندازند. زمانی که دولت در دست اصول‌گرایان بود عملا" کمترین توجه به شایسته سالاری بود و جناح‌گرایی و عزل مدیران غیر همسو در پایین‌ترین رده‌های مدیریتی را شاهد بودیم که فقط یک نمونه آن خبری بود که وزیر محترم آموزش و پرورش دولت سیزهم با افتخار بیان کرد و آن هم انتصاب بیش از ۲۰ هزار مدیر مدرسه بود. برای استدلال و آسیب شناسی انتصابات در همه دولت‌ها جای یک تحقیق مدیریتی گسترده در این خصوص خالی است وبه اساتید مدیریت و دانشکده‌های مدیریت دانشگاه‌ها پیشنهاد می‌کنم که تعدادی از پایان نامه‌های مقاطع کارشناسی ارشد و دکترای رشته مدیریت دولتی به این موضوع مهم و موثر و موضوعات مشابه و مبتلابه اختصاص یابد تا فارغ از نگاه جناحی و با نگاهی تخصصی آثار و عواقب زیانبار انتصابات صرفا" جناحی با زبان تحقیقی و آکادمیک بیان و مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد.

دوم: این توصیه‌های مکرر اصول گرایان مبنی بر انتصابات فراجناحی را به فال نیک میگیریم وبه تسامح فرض را بر این بگیریم که این جماعت تا حدی از گذشته درس گرفتند و با عبرت از گذشته دیگر پروژه شکست خورده خالص سازی را در سر نمی‌پرورانند و چنانچه در انتخابات بعدی مردم به آنان اقبال کنند و پیروز شوند فراجناحی عمل خواهند کرد. اگر واقعا" چنین است می‌گویم بسم الله این گوی و این میدان. هرگاه اصلاح‌طلبان قوه مجریه را از دست بدهند دیگر دردستگاه‌های حاکمیت به ویژه در راس و سطوح بالا سمت و قدرتی ندارند اما این وضعیت برای اصول گرایان موضوعیت ندارد و در صورت پیروزی اصلاح طلبان نیز صاحب سمت و پست‌های متعددی هستند. وقتی صحبت از وفاق و تعامل و همکاری می‌شود دوطرف باید به آن تن بدهند و الزامات آن را بپذیرند. رئیس جمهور، علیرغم میل باطنی و بر خلاف میل هواداران و حامیانش و به خاطر مصالح و اهدافی بالاتر وجلب نظر دیگر ذی‌نفعان و ذی نفوذان به ویژه مجلس شورای اسلامی لیستی از وزرا را به مجلس معرفی کرد که شاید در شرایط عادی لیست سوم یا چهارم او هم نبود حال نوبت آن گروهی است که برای عدم انتصاب اصلاح طلبان پیروز سخن از انتصابات فراجناحی میزنند.آیا شورای سیاستگذاری امامان جمعه آمادگی انتصاب ده تا بیست درصد امامان جمعه فراجناحی و یا اصلاح طلب را دارد؟ دهها هزار پست سازمانی در سه سطح مدیریتی وجود دارد که عزل و نصب آنها در حوزه اختیارات رئیس‌جمهور نیست آیا در راستای وفاق ملی و تعامل قوه مجریه با دیگر قوا و سازمان‌های فرا دولتی این آمادگی وجود دارد که عزل و نصب‌های فراجناحی صورت گیرد.

چند نفر ار روسای سازمان صدا و سیما در استان‌ها و یا چند نفر از معاونت‌های این سازمان اصلاح طلب و یا رویکردی غیر جناحی دارند؟ معاونین و روسای دادگستریها و دادستانهای استان‌ها چطور؟ در سازمان‌ها و شرکت‌های اقتصادی مرکز و استان‌ها وضعیت چگونه است؟ و آیا اراده‌ای برای تغییرات مدیریتی در راستای همان توصیه‌ها وجود دارد و یا فقط این توصیه‌ها برای همین یک قوه است؟ دوصد گفته چون نیم کردار نیست. سخنم با رئیس جمهور متواضع و نجیب این است که آیا به این بعد از انتصابات و عملی کردن وفاق و هم‌گرایی از سوی آن جریان هم فکر کرده و این درخواست را ارایه داده؟اگر جوای مثبت است آیا ازاین پیشنهاد استقبال شده است.

سوم: نمی‌توان این واقعیت را کتمان کرد که در بین دولت‌هایی که با رویکرد اصلاح طلبی کشور را اداره کردند، اصلاح طلب‌ترین دولت،در زمانی خاتمی بود و بیشترین انتصابات به ویژه در سطوح عالی و میانی از همان طیف پیروز بود و چون به دولت وفادار بوده و بر اساس رویکرد رئیس جمهور وقت عمل می‌کردند،کمترین فساد مالی و سوء استفاده از بیت المال وکمترین میزان تورم و بیشترین رشد اقتصادی و رفاه ملی در همان دولت بود. یکی از مهمترین دلایلش مقبولیت دولت بود که یک پشتوانه قوی برای دولت بود.

ادامه در صفحه ۵